

KISPESTI HIRLAP

TÁRSADALMI ÉS VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik csütörtökön.

<p>Előfizetési árak: Egész évre 4 forint. Fél évre 2 " " Negyed évre 1 " " Egyes szám ára 10 krajczár. Nyilttér sora 50 krajczár. Bélyeg-díj 30 krajczár.</p>	<p>Szerkesztőség: Kispest, Községháza. Főszerkesztő: Dorfner Antal. Segéd-szerkesztő: Dayka Antal.</p>	<p>Kiadóhivatal: Kispest, Báthory-utca 94. sz. Felelős szerkesztő: Seper Kajetán. Főmunkatárs: Bartos Gyula.</p>	<p>Hirdetési díjak: Egész oldal 24 frt — kr. Fél oldal 14 " " Negyed oldal 8 " " Nyolczad oldal 5 " " Tizenhatod oldal 3 " 50 " Legkisebb hirdetés 1 " 50 "</p>
---	--	--	--

Takarékpénztáraink.

Moltke, Poroszországnak néhány év előtt elhunyt nagy hadvezére állítá, hogy a háboru viseléséhez első sorban három dologra van nélkülözhetlen szükség és pedig: pénz, pénz és pénzre. Ezen kitétel azonban nemcsak a hadviselésnél, hanem akkor is alkalmazandó, a midőn az ipar és kereskedelemről van szó. Ez képezi a lüktető erőt, ez a testnek vére, ez hozza mozgásba a gépezetét.

Általánosságban iparunk és kereskedelmünk ma már annyira fejlődött és az ezt elősegítő eszközök oly mértékben állanak rendelkezésre, hogy még azok is, kik az érintett alapkellékekkel nem bírnak, iparuk üzésében akadályozva nincsenek és azt épp oly kiterjedt mértékben gyakorolhatják, mint azok, kik a forgalmi tőkét sajátjuknak nevezhetik.

A pénz beszerzésére és annak közvetítésére hivatva vannak a pénzintézetek, legyenek azok takarékpénztárak vagy leszámítoló bankok, a czég mítssem változtat, és minél nagyobb a pénzsükséglet, annál nagyobb ezen intézet létjoga, annál nagyobb a valószínűség, hogy ezen pénzintézetek prosperálnak és a befektetett tőkék kamatozása biztosítva van.

Azon tény, hogy községünkben most már két pénzintézet működik, pénzsükségletünk mérvét kellőképp megvilágítja és a legbiztosabb adat arra, hogy iparunk és kereskedelmünk virágzik és mindinkább fejlődik.

Elleneink ezen állítással szemben azt fogják ugyan válaszolni, hogy takarékpénztáraink forgalma nem tisztán az ipar fejlesztésére irányítvák, mert a kiadott kölcsönök nagy részben házépítésekre fordítatnak és így sem az ipar, sem a kereskedelem céljainak nem szolgál. Ez azonban helytelen felfogás. Mert a házépítés maga is egy neme az iparnak egyrészt, másrészt pedig azon iparos vagy kereskedő, ki saját házában van, iparát vagy kereskedelmét sokkal magasabb fokra emelheti, mint az, ki különben egyenlő viszonyok között működik, de minden félélvben üzletáthelyezés és az ezzel kapcsolatos idő- és pénzvesztés esélyeinek van kitéve. A nálunk előforduló építkezések tehát nem tisztán töke-elhelyezések, hanem inkább ipar és kereskedelem üzését eszközlik.

Visszatérve most már takarékpénztárainkra, bátran kimondhatjuk, hogy mindkét intézet rendeltetésének tökéletesen megfelel és azon idő, melyben a vidéki pénzintézeteket kellett fölkeresnünk, idejét már múltta. Mindkét intézet rendelkezik bármily fokozott mértékben szükség-lendő tőkével, mindkét intézetben a lehető legnagyobb készség nyilvánul a pénzkeresőkkel szemben; mindkét intézetben a főigyekezet oda irányul, hogy a pénzkeresők lehető legrövidebb időben kielégíttessenek és ha a soroksári takarékpénztárban az ügyek elintézése mégis valamivel hosszabb időt igényel, ez nem

az intéző férfiakkal róható fel, hanem az intézet szervezetében leli megoldását, amennyiben községünkben csak fiókintézete van és a benyújtott ügyletek az anyaintézet által intéztetnek el és az által szükségessé vált levelezések némi időt vesznek igénybe.

Czélunkul tüztük ki, hogy ezen két intézet működését a közönséggel ismertetni kívánjuk, és hogy ezt teljesen elérjük, szükségesnek tartjuk, hogy néhány szóval a kamatozás módozatairól is megemlékezzünk.

Mindkét intézetnél a kölcsönök után 7% számítottatik. Ebben mindkettő egyenlően működik. A betéteknél azonban a két intézet között lényegesen különbség mutatkozik. A Soroksár-Haraszti-Taksonyi Takarékpénztárnál a betéti kamat a következő:

15 napon belül: semmi.
30 napi betéteknél 2 ¹ / ₂ %.
30—60 napi „ 3 %.
60—90 „ „ 3 ¹ / ₂ %.
90—180 „ „ 4 %.
Ezen túl 4 ¹ / ₂ %.

A Kispesti Takarékpénztár-Részvénytársaság betétek után, tekintet nélkül a betétek tartamára, 5% kamatot ad.

Intézeteink illetően módon való megismertetésével mi semmiféle irányban protekciót gyakorolni nem akartunk, de minthogy nem ritka eset, hogy oly egyének keresik fel takarékpénztárainkat, kik ezek üzleti eljárását nem ismerik, szük-

A „KISPESTI HIRLAP“ TÁRCZÁJA.

Barna Tamás.

Kertek alatt foly halk csobogással a víz,
 Partja virágos, néki a szóke habok
 Lágy öleléssel csókokat adnak.
 Fönt a szobákban gyöngyöző borban a szó,
 A zene szól, hogy reszket az ablak.
 „Átok a vízre!“ — jelszavuk ez,
 S követi nyomban vad kaczagás,
 Éltetik: „Éljen Barna Tamás!“

Bájos arájával daczol egy hete már
 Arcza piroslik, bortól lüktet a vér
 Égve a lányért, mély szerelemmel.
 Aggodalom száll büszke szívébe, de most
 Cseng a pohár, vig mind, teli kedvvel,
 „Átok a vízre!“ szól a legény
 Mit sug a szive, tudja-e más? —
 Éltetik: „Éljen Barna Tamás!“

Szürke borongás száll a vidékre, a nép
 Tompa morajjal zúdul az ablak alá,
 Lassu menettel jönnek a vitzól:
 Ott rejté a füzesek alja a lányt,

Lágyan ölelték csacska habok.
 „Átok a vízre!“ — hangzik alá
 S követi lentről halk kopogás,
 Kérdezik: „Itt-e Barna Tamás?“

Kéz a poháron úgy marad, a mint az
 Már fölemelve volt a gyönggyel az ajkhoz,
 Barna Tamásnak sápad az arcza,
 Szóke hajáról a lánynak mint csorog a víz,
 Nézi, — de nem mer lépni se arra
 „Átok a vízre!“ s fut a legény
 S követi nyomban szánakozás;
 Hogy fut az örült Barna Tamás.

Dayka Antal.

Római útam.

A toporzékoló vasparipa által ragadott kupében Fiume felé haladtam s elég időm volt gondolkodni az előttem álló út sajátossága fölött. Fiuméig valami újat nem igen láthattam, mert a hol — boldog Horvátországban — valami újat láthattam volna, ott a tájra sötét gyászfátyolként borult az éj homálya, melyet csak a hajnali nap tört ketté a kopárságában nagyszerű Karszt fölött. Itt már a tengert is megpillantottuk, azt a tengert, melynek fehér fodru hullámai fölött nem sokára tovasikamlunk Ankonáig. Ankonától ismét csak tüzhányó paripával tovább egész Rómáig.

Róma! — nagy szó. Egész eddigi életem-

nek legfényesebb álma. Hiszen ha egyáltalában alig van világpolgár, a ki a kereszténység ösbölesőjét látni nem óhajtana, mennyivel inkább képezheti ez egy pap óhajtásának a tárgyát.

Pedig mily közel voltam hozzá, hogy nemcsak Rómát, de a földnek semmiféle pontját nem fogom többé látni. Midőn Fiumében a hajó földézetére léptem, egy félóra mulva rendkívül sürgős-forgás támadt. Rendőrök jelentek meg s egyszer csak kihoztak valamit a hajó fenekéről, ápolgatva, tutujgatva azt, mint valami kedves, de beteg gyermeket. Pedig nem is kedves gyermek volt az, hanem egy csinos nagyságu dinamitkészülék, melyet valamely emberbarát tett a hajó közsene közé, hogy a hajót légberöpitse, száz meg száz embert, a kik annak a bizonyos emberbarátnak sohasem vétettek, a halálnak átadjon. — Az isteni gondviselés másképp intézkedett. A dinamit felfedezett, mielőtt hajóban, emberéletben kárt tehetett s egy órai késés után tovább folytattuk utunkat, a fehér fodru tengerhullámok fölött gondolkodva az emberi természetnek ilyen elvadultsága fölött, mely képes az embert minden emberi jellegétől megfosztani.

Tíz órai tengeriút végén Ankonában kötöttünk ki s én a nélkül, hogy e város szemlélésével sokat foglalkoztam volna, négy óra mulva folytattam utamat az ósváros felé, hogy ott kitűzőtt czéloom érdekében eljárhaszak.

Ha már a tenger, melynek hullámaina először biztam életemet, oly rendkívül sok meglepetéssel volt rám nézve, az ő sötétkék hab-

Mai számunk 6 oldal.

ségesnek tartottuk ezen, anyagi létünkben oly felette fontos szerepet játszó tényezőkről lapunk élén megemlékezni.

Az, hogy a közönség a kettő közül melyikkel rokonszenvez — és melyiknél óhajtja ügyeit lebonyolítani, nem a mi dolgunk — ez tisztán csak a közönség ízlésétől függ.

G. M.

Uj polgári kötelességek.

Az állami anyakönyvvezetés életbeléptetése.

A belügyminiszter a következő körrendeletet intézte valamennyi vármegye közönségéhez: Az állami anyakönyvekről szóló 1894. évi XXXIII. t. czikk a születések és halálesetek bejelentésében *uj polgári közkötelességet állapít meg, melynek elmulasztása büntetettik.*

Hogy tehát e közkötelességről mindenki idejekorán tudomást vegyen, ezennel elrendelem, hogy a 1/2. alatti mellékelt hirdetésben megadott számban sokszorosítottván, a vármegye összes községeiben a község-(város)-házában, továbbá a vármegye valamennyi állami anyakönyvvezetőjének helyiségén kifüggesztessék, azonkívül az összes nagy- és kisközségekben folyó évi október hó 1. napját megelőző öt vasárnapon, azaz szeptember hó 1., 8., 15., 22. és 29. napjain a község-házánál az összegyűlt közönség előtt a községi előjáróság által élő szóval is kihirdetessék és megmagyaráztassék. Bud. pesten, 1895. évi augusztus hó 20-án. *Perczel, s. k.*

Melléklet a 73.095. sz. rendelethez. Hirdetés a születéseknek és haláleseteknek az állami anyakönyvvezetőnél való bejelentése tárgyában.

I. Bejelentési kötelezettség.

A születéseket és haláleseteket folyó évi október hó 1-től kezdve az állami anyakönyvvezetőnél kell bejelenteni.

Minden születési és haláleset azon állami anyakönyvvezetőnél jelentendő be, kinek területében előfordult. Vasuton, hajón történt születés és halálozás a kiszállítás, illetőleg kiszállítás helyén illetékes anyakönyvvezetőnél jelentendő be.

Minden születés legkésőbb a születéstől számított egy hét alatt jelentendő be. Halva szülöttek vagy szülés közben elhaltak legkésőbb a születést, illetőleg az elhalálozást követő legközelebbi hétköznapon jelentendők be.

Minden haláleset legkésőbb a legközelebbi hétköznapon jelentendő be.

A születés bejelentésére fokozatosan az alábbi sorrend szerint kötelesek:

a) a törvényes atya, b) a szülésnél közreműködött bába, c) a szülésnél segédkezett orvos, d) mindazok, a kik a szülésnél jelen voltak, e) a kinek a lakásában a születés történt. Ezeket kivül a bejelentésre kötelezett f) az anya, mihelyt erre már képes.

jaival, az ő elláthatlan nagyságával, mennyivel inkább meglepő volt rám nézve, mikor reggel felé kitekintve a kupé ablakán, először megpillantottam a Péter-templom óriási kupoláját, mely a főlzállongó por ködéből majdnem az ég felhőjeig látszott kimagaslani.

Ez tehát az örök város, ez azon templom, mely a kereszténységnek fényét és dicsőségét foglalja magában, ez azon város, mely már évezredek óta hirdeti az Isten fenségét? Avagy nem-e Rómában székel az a nagy hatalom, mely ellen évezredeknek eszméi, nemzeti, állami, emberiségi és társadalmi eszméi örök harcokat küzdenek s míg nemzetek, államok, szokások, eszmék, társadalmak egymásután változtak, eltűntek, semmivé lettek s mindezek után ismét ujak és ujak keletkeztek, hogy az örök eszmével, az isteni hatalommal a harcot felvegyék: addig a szünet nélkül megostromolt, sokszor meggyalázott, megrágalmazott hatalom, a pápaság, a küzdelmek és eszmei harcok után a küzdőtér fölszínéa megmaradt, hogy újból ragyogtassa az isteniség eszméjének fényes sugarait a már elhomályosodni készülő föld fölött.

Beléptem az örök városba s meghatottságom első pillanatában alig tudtam körülnézni, hogy az ezredéves történetek szinpadát szemléljem s vele együtt mindazt, a mit e város ösít és dicsőt mutatni képes.

Összehasonlítva Rómát Budapestünkkel, nem tudtam volna hirtelen kritikát mondani. Ha bámulom és leborulva tisztelem a pápai Rómát, minden bizonynyal tisztelem és szeretem Budapestet is, hazám szívét, szülőföldöm

A haláleset bejelentésére fokozatosan kötelesek: 1. a családfő, 2. a családtagok, 3. az, kinek lakásában a haláleset történt, 4. a hazatulajdonos, ha a házban lakik. A bejelentéskor a halottkém által kiállított halottvizsgálati bizonyítvány felmutatandó.

Ugy a születés, mint a haláleset bejelentésére a sorrendben utóbb nevezettek csak akkor kötelesek, ha megelőző kötelezett vagy nincs, vagy pedig a bejelentés megtételében akadályozva van. A bejelentés szóbeli és a bejelentésre kötelezett, vagy annak megbízásából más oly egyén által teljesítendő, ki a születésről, illetőleg a halálesetről közvetlen tudomással bír.

Szülőházakban, kórházakban, letartóztatási intézetekben, dologházakban, laktanyákban, vagy egyéb polgári vagy katonai közintézetekben történt születések, illetőleg halálesetek bejelentése az intézet előjáróságának kizárólagos kötelességét képezi.

Az állami anyakönyvvezetőnél azokat a születéseket és haláleseteket is be kell jelenteni, melyek f. évi október hó 1-ső napja előtt történtek ugyan, azonban október 1-ig a felekezeti anyakönyvbe be nem jegyeztettek.

A ki újszülött gyermeket talál, köteles erről lehetőleg azonnal, de legkésőbb a következő napon a községi előjáróságnál jelentést tenni.

II. Büntető határozmány.

A bejelentésre kötelesek közül, ki a bejelentést a megszabott határidőben nem teljesíti, vagy a ki tudva, valótlan bejelentést tesz, a mennyiben cselekménye súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettik.

Szinészet.

Pajor Emilia vendégszereplése.

Pajor Emilia két estére terjedő vendégszereplésére mindenkor kedvesen fogunk visszaemlékezni.

Nem a magasztaltatni vágyás, a babérok utáni vágy hozta körünkbe — méltó helyen méltóképp lett már az ő művészete koszorúzva, — hanem közönségünk iránti szeretete, melyre büszkék lehetünk és vagyunk is.

Ez a szeretet nem mindennapi, mi érezzük azt legjobban, kik nem találunk szavakat megköszönni áldozatkészségét, melylyel meglepett, ritka művészetét, melylyel elragadtott.

Jól esik mindezeket elmondani, mert közönségünk fejlődése történetében oly mozzanatok ezek, melyek azt bizonyítják, hogy társadalmunk birja mindazon kellékeket, melyekkel a haladás ugy a szellemi, mint az anyagi boldogulás terén biztosítva lehet, birja teljes mértékben azon erőket, melyek arra képesítik és jogosítják, hogy a minden téren megindult haladásban részt követeljen magának.

ifju fővárosát, nemzetem büszkeségét. Róma ősrégiségében dicső, Budapest pedig viruló ifjúságában nagyszerű. De hiszen Budapestünket aranytollu írói jobban föl tudják magasztalni. Foglalkozzunk most Rómával.

Az első benyomás, melyet a város közvetlen közelségében uralgó esend gyakorolt reám, a magasztosság bizonyos érzetét keltette szívemben. Midőn pedig az évszázadok óta fennálló magas épületeknek tömkelegébe jutottam, akkor kezdtem elmémben hántorgatni a végtelenség, az örökkévalóság fenséges eszméjét, melyet ez ősi falak emberi szó nélkül oly megragadóan tudnak jelképezni.

Legnagyobb bajom volt, hogy egy betűt sem tudtam azon a nyelven, mely ott otthonos. Egyelőre semmitse tudtam kérdezni, de azért beértem a bámulattal, melynek lépcsőről-lépésre rabja lettem.

Feladatomból elvégzése után első dolgom volt a 360 templomból annyit megnézni, a mennyit csak lehetett. Istenem, 360 templom! s milyen templom! Miért nem jut nekünk csak legalább egy, ha mindjárt az utolsó, de mindjárt; mert ha valamit kívánunk, valami után epekedünk, azt azonnal szeretnők elérni, ez már emberi gyengeség s nem tehetek róla, én is rabja vagyok e gyengeségnek.

No de türelem, én ugy tapasztalom az emberi életben, hogy a miért fáradhatatlanul küzdünk, azt végre is el fogjuk érni. Milyen áldott jó lélek volt az a bibornok, a ki engem, az Istennek távol földről jövő utolsó szolgáját, oly barátságosan, oly nyájasan fogadott, a ki magára vállalta az én nemes ügyemben való

Hogy közönségünknek ez jól felfogott érdeke, megerősíti ezt az a körülmény, hogy Pajor Emilia vendégfelléptét valóságos ünneppé emelte.

Ünnepnapjai voltak tényleg társadalmunknak e napok, mert oly művészetben gyönyörködtünk, melyre vágyott a lelkünk és vágyik a jövőben is.

Nem az elfoglaltság adja tollamra e gondolatot — tul vagyunk mi már ezen — hanem a meggyőződés, az a jól eső tudat, hogy közönségünk igazi benső lelkesedéssel tudja fogadni színházunk vendégeit, mit igazol a mulatban Náday vendégszereplése, a jelenben pedig az a zsúfolt ház, mely Pajor Emilia művészetében gyönyörködtött.

A kiváló művész a „Csókon szerzett völegény“-ben mutatkozott be, Szigeti kitűnő bohózatában, Ábray Irén szerepében. Hogy miként oldotta meg e kedves és hálás szerepét, azt csak azok tudják, kik ott voltak, kiket művészi játékával, hangjának finom koloratúrájával teljesen lebilincsel és elragadtott. Talán nem is vagyunk illetékesek arra, hogy művészi játékát bírálat tárgyává tegyük, de nem is bírálni akarunk, hanem dicsőíteni.

A kik Pajor Emiliát, Ábray Irén szerepében látták, dalait hallották, meg fognak nyugodni azon kijelentésünkben, hogy e szerepet kedvesebben, művésziessébben kifejezésre juttatni nem lehet. Azok a változatos szerepek: számoczás leány, zsidó és az aranyos tót gyerek, hárfás leány stb. . . mind egytől-egytig nagy tehetségének, finom, művészi játékának, kiváló temperamentumának, alakító képességének remekei; dalai szívünkig hatottak: vele szomorkodtunk, vele örültünk. Rég hallottunk szomorú magyar dalokat oly átérzett édes fájdalommal, oly finom, poetikus árnyalattal érvényesülni, mint a minőket az ő vonzó kedvessége produkált.

A természetesség és őszinteség az, mi művészi játékát jellemzi, e tulajdonok emelték arra a nivóra, hová csak azok jutnak, kikben megvan az isteni szikra ihlettel, kiket pályájukon nem hiúság, hanem a művészet iránti önzetlen lelkesedés vezérelt és vitt előre.

Második vendégjátékában a „Szökött katona“ Julcsa szerepében aratta az elismerés gyakran meg-megújuló tapsait. Kár, hogy Julcsa szerepe annyira kicsiny, hogy alig jutott alkalom művészi játékát élveznünk.

E sorokkal veszünk egyuttal bucsut is a kedves művésznőtől, szívélyes köszönetet mondva vendégszerepléséért, kérve, tartson meg bennünket szíves emlékezésben, mert mi nekünk hosszú időre emlékezetes lesz az a két est, melyben művészetével, vonzó kedvességével lelkünket annyira magához csatolta, hogy őt elfelednünk nem lehet.

Utolsó szavunk legyen: a viszontlátásra!

közvetítést. Az Isten fizesse meg jóságát, a melyet én soha sem fogok tudni neki meghálálni.

Kedves szerkesztő barátom, érzem, hogy már sokalod soraimat, mert eddig is eléggé betöltik a tárcza rovatát; de engedj meg, hogy legalább néhány szóval megemlékezzem azon nagy pillanatokról, a midőn a Vatikánba, majd a Péter-templomba léptem, majd pedig ez utóbbiban miséztem.

A Vatikán, a kereszténység fejének, közös atyjának székhelye, a hol annyi művészet, annyi tudomány, annyi régiség, annyi földöntúli fény és dicsőség tarul föl az ember szeméi előtt, — mily különös érzélem az, ezen boltozatok alá lépni először s mindazt meglátni, a mit évezredek története nagyot és dicsőt összehalmozott! És belépni a Péter-templomba, ez óriási szent csarnokokba s ott szemlélhetni ismét a kereszténység fényének összes kincseit, érezni mintegy a jámbor sugallatokat, melyek a keblét dagasztják és feszítik, ah, mindezt ugyszólván lehetetlen leírni, mindezt látni és érezni kell.

Végre hozzájuthattam, hogy a Péter-templomban misézhettem. Istenem, mikor álmotdant volna erről a boldogságról! Hogy milyen boldogság ez, azt ti nem értitek, nem érthetitek, ezt csak az Istennek szolgálja, az egyház áldozó papja foghatja föl teljes fenségében és magasztosságában. Imádkoztam ott hiveimért, barátaimért, minden jóakarómért és mindazokért, kikért imádkoznom szent kötelességem. Ezt soha, soha nem fogom elfelejteni s kívánom, bár minden ember képes volna legalább egyszer életében ezt a leirhatlan boldogságot élvezni.

Ribényi Antal.

Réthyné jutalomjátéka.

Telt ház, remek darab, kitűnő előadás — ez volna rövid szignaturája Réthyné, kedves primadonnánk jutalomjátékának. — Ezzel azonban nem elégszünk meg, mert szintársulatunk itt működése alatt ez volt talán az első előadás, mely művelézzel töltötte be a közönség lelkét és maradandó emléket biztosított a kispesti színészet annaleseiben.

Nem mondtam nagyot, mert tény az, hogy Réthyné kedves jelenség a színpadon s korrekciójátéka, behizelgő, lágy hangja, diskrét alakításai figyelmet és elismerést érdemelnek.

Finom Rózsija minden tekintetben megfelelt a várakozásnak s mondjuk ki őszintén, voltak jelenetei, melyekben remekelt. Játékát öntudatosság, természetesség és kellő temperamentum kísérték; ez a jelenete, melyben Gündört, szeretőjét visszahódítani igyekezik: poetikus megoldása volt egy szerelmi lázban égő kebel érzelemvilágának. Az a „nem hánom“ modor, az a „hetyke“ viselkedés, mely Finom Rózsit karakterizálja, Réthynében kitűnő személyesítőre talált s talán ezzel keltett tehetsége iránt figyelmet, személye iránt dicséretet, mely a meg-meg-újuló tapsokban nyert kifejezést.

A többi szereplőkről is dicsérettel kell megemlékeznünk, különösen *Krassóiné*ről, ki Feledi Borist, azt a naiv, csitri leányt vonzó kedvességgel, bájjal játszotta el. *Szellarik* Anna Batki Teresije is tetszett, nemkülönben *Krassói* és *Moory*, kik kis szerepökben humoros alakításukkal derűtséget keltek. *Zendy* Feledi Gáspárja jó volt.

Végül meg kell emlékeznünk azon műkedvelőkről is, kik a jutalmazott iránti szíves-ségből működtek közre: *Raisz* Jánosról, kinek érzéssel énekel dalai ragadták tapsra a közönséget és *Molnár* Imréről, kit már a multakból, mint kitűnő dílettáncst ismerünk s ki ez alkalommal is derekasan állta meg helyét.

Megemlítjük még, hogy *Réthyné* tisztelői, megjelenésekor egy csinos csokorral lepték meg, — mi általában igen jó benyomást keltett.

Hegyi István 35 éves jubileuma.

F. hó 3-án Hegyi István 35 éves színi-jubileuma alkalmából az „Igmándi kispap“ adotta. Harminczöt év a színpályán! Bizony nagy idő. Aki kitartással, ernyedetlen buzgalommal futotta meg ezt a hosszú rögös utat — megérdemli az elismerést. Hegyit mint színészt pályáján mindig a kötelességérzet, a szorgalom vezérelte, szerepeit mindig tanulmány tárgyává tette, miáltal azt érte el, hogy alakításai közönségünk tetszését a legnagyobb mértékben kiérdemelték. Az „Igmándi kispap“ Nagy János szerepében ma is bebizonyította, mily ambícióval dolgozta ki szerepét. Tapsban bő része volt. Gyönyörű babérkoszorú volt jele az elismerésnek, amelylyel ez estén e kiváló derék színészt jubileuma alkalmával tisztelői kitüntették. Legyen továbbra is oly derék kitaró színész, mint amilyenek pályáján eddig mindenki ismerte. Réthyné Esztike szerepében szépen énekel, kedvesen játszott, *Krassói* a legnagyobb dicséretet érdemli. *Krassóiné* tökéletes szereptudásával, ritka ügyes hangszínezésével, nyílt színen tapsra ragadta a közönséget.

Budapesttől Sz.-Lőrinczig.

Keressetek de nem találtak.

Uri magam, mint afféle utazási mániában szenvedő, a minap jókorán kezembe kapva kis *uti-czekkerem*, resp. kézi táskám, rohanok az éppen befűtülő „mitsinálisz“ vonathoz, hogy ott porhüvelyem komócióba tegyem, de legnagyobb meglepetésemre — dacára csontszáram gyorsaságának — már csak a padok és székek hátát láthattam, mert a nálammal még gyorsabb és *erősebb* utazók már karhatalommal elfoglalták azt a pár kocsit, melyet a mélyen tisztelt vasuti intézőség kegyeskedik az utazó közönség részére engedélyezni. Mit tehettem tehát egyebet, hogy czekkerem a kocsi belsejének emelvényére eihelyezve — egy pár szíves kérés és nem szíves oldalba lökés után — magamat a kocsi kül-elejére még nyolcz utitárs közé befűttem. Kis vártatva, nehogy a lennrekedtek szitkozódásait és a vezetőség fejére zudított jókivánatokat a kocsihering módra beszorítottak sokáig élvezhessék és az agitál szintén kedvet kapjanak a jókivánatok megduplázásához, fölharsan a fűtő és a vonat elkezd döcögni, pardon, mozogni. Ugy félórai döcöz-mozgás után — átesve előbb a föl- és leszállók

vendégszerető szíves könyöklökéseim — megáll a csiga-vonat, de mielőtt még egészen megállhatott volna, én már porhüvelyem a földön éreztem, mert kedves utitársaim a nagy turbuzgóságban és szíveségekben akaratom ellen kijebebitettek a vonatról és pedig oly kedvesen, hogy örömben és meglepetésben nemcsak a *czekkerem* felejttem fönn és benn a heringskatulyában, de még azt sem tudtam biztosan, hogy én vagyok-e én?

A kiállott uti élmények után hazavánszorongva, a sok kéjtől kifáradt testem nyugalomba téve, veszem csak észre, hogy én a vonaton nemcsak élveztem, de elvesztettem a *czekkerem* is.

Miután lemondtam a reményről, hogy a sz.-lőrinci állomás-főnök uralmát vasárnap beszélhessek, mert bölcsen tudtam azt, hogy ha az embernek dolga van, nincsen éppen jókedvében, elhatároztam magamban, hogy a legközelebbi alkalommal teszem tiszteletemet és bemutatom csekély személyiségemet. — Addig is a t. vasuti személyzetnél tudakozódtam *czekkerem* esetleges hol és mikénti föltalálhatása iránt. A vélemények különbözőképp hangzottak. Az egyik kalauz ur azt mondta: No arra úgyan kereszket vehet, ha a kocsiiban maradt. Van nekünk sok olyan pasasérunk, a ki csak az így fönmaradt holmikért utazik. — A másik már biztatott is, hogy ha fönmaradt és szerencsésen Lőrinczre ért, akkor a raktárba jön és onnan még talán megkapható.

En tehát egy hétköznapot rászántam és átrándultam Lőrinczre. Ott — a helyi viszonyokkal ismerős nem lévén — egy urt embert láttam, hajadonfővel — az igaz, hogy kutya meleg volt — a ki rám nézett és azzal tovább ment. En tudva, hogy miután őt soha ez életben nem láttam és így meg sem sérthettem, bátorságot vettem magamnak és mellé tolakodtam, hogy megkérdezzem, hol találhatom az állomás-főnök urat, mire az én uri emberem föltéve a vasutji főveget, magát mint főnököt mutatta be. — En előadtam neki ügyemet és elmondtam, hogy *czekkerem*ben utazom. — Ő azt felelé rá, hogy náluk olyan nincsen. Mire én kértem, lenne szíves utána nézni, hátha a raktárban van mégis. Erre a főnök ur megindult, egy kulcsot vett ki a zsebéből és egy faalkotmány felé tartott s mikor én követni akartam, hogy majd megmutatom neki, ha ott van, melyik a szerencsétlen, ártatlanul elzárt *czekker*, így szólt: Majd megnézem én magam s alig pár szempillantás után már vissza is jött, kijelentve, hogy nincsen ott semmi.

Azért figyelmeztetem a szíves olvasót, hogy a „mitsinálisz“ vasuton vasárnap soh'se utazók, mert megezekkertelenítik, vagy ha éppen utazni akar és kell, akkor czekkert ne vigyen magával, mert azt egyszer s mindenkorra elhegedülte Szent Dávid, hogy ismét visszakaphassa.

Velem történt!

Pécel, 1895. augusztus havában.

I. Gy.

Ha valakinek eladó telke van;

Ha valakinek eladó háza van;

Ha valaki telket akar venni;

Ha valaki házat akar venni;

Ha valakinek bérbeadó háza van;

Ha valaki házat keres bérbé és végül

Ha valaki gyorsan és biztosan akar hirdetés útján eredményt elérni, ne mulassza el a „Kispesti Hírlap“ hasábjait igénybe venni. A hirdetési árak lapunk élén olvashatók, melyből 3-szori hirdetésnél 10%, tiszteri hirdetésnél 15% és többszöri hirdetésnél 25%-ot engedünk. A hirdetések mindenkor kedden estig adandók be.

Különfélék.

Olvasóinkhoz.

Sajnálattal jutott tudomásunkra, hogy lapunk tisztelt előfizetői a lapot megjelenése után nem a rendes időben kapják kezükbe, mely panaszokkal szemben, a kezdet nehézségeit véve figyelembe, elnézést kérünk, de intézkedtünk a jövőre nézve, hogy lapunk expediciójának nehézségeit legyőzve, tisztelt előfizetőink a lapot idejében kaphassák meg.

Az iskolai év kezdete.

Az iskolai évet ismét nem lehet kellő időben megkezdeni, dacára annak, hogy a gondnokság minden igyekezete oda irányult, hogy ezen iskolai év kellő időben megkezdhető legyen. A nagymérvű szaporodás az oka a késedelemnek. Annnyi az iskolaköteles gyermek, hogy nincs elég helyiség.

Legközelebb azonban segítve lesz ezen bajokon s minden valószínűség szerint a legrövidebb idő alatt az előadások akadály nélkül megkezdhetők lesznek.

Ülések.

A kispesti állami iskolai gondnokság f. hó 5-én csütörtökön délután ülést tart. — A kispesti kaszinó ma este 7 órakor választmányi ülést tart.

Az új takarékpénztár igazgatósága.

A Kispesti Takarékpénztár-Részvénytársaság igazgatósága a következőleg alakult meg: ifj. Cséry Lajos elnök, Vadász Márton alelnök, igazgatósági tagok: Beimel Lajos, Buchstabler Róbert, dr. Deutsch Ignác, Gesztesy Miksa, Glasner Flóris, Holzmann Armin, dr. Molnár Jenő, dr. Nagy Károly, Ribényi Antal, Szánthó Ferencz, Varju Kálmán. Felügyelő-bizottság: dr. Berényi Sándor, Breznay Béla, Fischer Ignác, Ivánka Pál, Somogyi Kornél. Az igazgatóság a takarékpénztár tisztviselőivé kinevezte: pénztárnoknak Konez Lajost, könyvvezetőnek Sebestyén Istvánt.

Oklevél.

Bertalan Béla, helybeli állami tanítónk, ki a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter ur által, az állami ipariskolában az iparostanoncz-iskolai rajztanítók számára rendezett általános jellegű rajztanfolyamon részt vett, mint örömmel értesültünk, kitűnő képességgel, oklevelet szerzett és azonkívül a kollégális szellem ápolásáért külön dicséretet is nyert. Mi, kik *Bertalan* Bélában a tanügy iránti nemes törekvést mindig feltételeztük, szívből gratulálunk kiváló képésítéséhez, mihez még csak azon óhajunk járul, hogy szerzett ismeretei ipariskolánk rajzi szakosztályát minél magasabb színvonalra emeljék, melynek fontosságát iparostanonczaink jövőjének jól felfogott érdeke, műiparunk fejlődése föltételezi.

Iparosok figyelmébe!

Mindazok, kik iparjoggal nincsenek ellátva, figyelmeztetnek, hogy okvetlen szerezzenek iparigazolványt, mivel ellenesetben a főszolgabírói hivatalnál följelentetnek.

Ullmann-vacsora.

Azon alkalomból, hogy Ullmann Ferencz derék polgártársunk a főváros katonaiügyosztályi hivatalához kineveztetett, jó barátainak mult csütörtökön este vacsorát rendezett, melyen mintegy harminczan vettek részt. A fővárosi vendégek örömmel tapasztalhatták, mily szíves vendéglátók a kispestiek, a miről különben a multkor itt időzött üllői vendégek is meggyőződhetnek. Számos felköszöntő mondatot a házi gazdára, kedves nejeire, családjára. A vig kompániát a fél 12 órakor induló színházi vonat fűtője zavarta csak meg. Ad multos annos!

Orvos-bankett.

A budapesti építőmesterek, kőműves, kőfaragó, ácsmesterek budapesti betegsegélyző-egyletének orvosi, mintegy tizenketten, e hó 10-én este vacsorát rendeznek Magyar József jóhírű vendéglőjében.

A kispesti dalárda.

Említettük már lapunkban, hogy községünkben dalárda van alakulóban, melynek élén Schécz Ferencz polgártársunk áll. Mint értesülünk, az előmunkálatok annyira előhaladtak, hogy legközelebb az alakuló gyűlés is megtartatik.

A Ráday-egylet új pénztárnoka.

Az ifj. gróf Ráday Gedeon jótékony- és önszegélyző-egylet kispesti fiókjának pénztárnokává, az egyletnek aug. 22-én tartott igazgatósági ülésén derék polgártársunk Magyar József nagy lelkesedés közt egyhangulag megválasztott.

Első leánykiházasítási egylet m. sz.

Folyó évi augusztus hóban 572 jutalékrész irattatott be és nászajándékok fejében 10.100 frt 92 kr fizettetett ki. 1895. január hó 1-től aug. 31-ig beirt összes jutalékrészek száma 4527 és a kifizetett nászjutalékok összege 89.202 forint 11 kr.

A szent-lőrinci csoda-szamar.

Azt már mindenki tudja, hogy a mi testvérközségünk, Szent-Lőrincz, nevezetes és kedves kis hely, a kispestieknek kellemes kiránduló helye, igen vendégszerető lakói vannak, a jótékonyt gyakorló Mamlasz-egylet — élén a mindenki által tisztelt Mayer András elnökkel — évenként számos szegény gyermeket

ruház föl; nevezetes és örökké emlékezetes továbbá arról is, midőn a Mamlasz-egylet elnöke megválasztván, lóháton esküt tett arra, hogy az egylet érdekeit mindenkor szíven viseli (ez eskü különösen azért lett országos hírvé, mivel az elnök nemzeti színű lovon tette le esküjét és pedig a sűrke ló lábait bekenték czinóberrel, zöld festékekkel, úgy hogy gazdájának le kellett bunkóztatni, a ló farán óriási virágcsokor kiszlett stb.) és még több ilyen nagy nevezetességei közül azonban kimagaslik egy legújabb, a mely mellett a többi mind eltörpül; ez a *csoda-számár*. Feltűnt már ő számársága abban az időben is, midőn a Mamlasz-egylet elnökválasztásakor alig pár szóval bukott el a másik elnökjelölttel szemben. Ekkor egy ideig visszavonult a nyilvános szerepléstől, mignem mult vasárnap óta ismét beszéltet magáról. A vasárnap délutáni munkaszünetet élvezendő, beállított a ven églőbe; meglátván ott gazdáját, ki előtt egy nagy krigli sör diszelgett, oda sompolygott, hízlekedésével mintegy jelezni akarván, hogy egy pár sós kifli sörrel neki is jól esnék. Megkínálták. Az első kriglit mohón megitta, meg a másodikat, a harmadikat is, természetesen jól be is rugott. Egy pár sós kifli elfogyasztása után a Mamlasz-egylet kitűnő és nagy érdemeket szerzett doktora (csak tagfelvételnél funkcionál egy óriási főzőkanállal a kezében, melyet a fölveendő tag torkába nyom s benne tartja mindaddig, míg kék, zöld, sárga színt nem játszik — ebből áll a tagfelvétel) elővette a berugott számár gazdájának nagy szalmakalapját, bemártotta sörbe, jól megsózta és megkínálta vele a szamarat. Csodák-csodája! Embertünk, jobban mondva, szamarunk megízlelvén e különös csemegét, szépen befalatozta a szalmakalapot tisztára, egészen, a gazdájának nagy bosszuságára, a kompániának nagy gyönyörűségére. A berugott vendégszámár, vagy fordítsuk meg, számárvendég azonban nemsokára elkezdett garázdálkodni, az ő nyelvén hangosan dikezőzni, széket, asztalt döntögetni, úgy annyira, hogy haza kellett vezetni, nem bírván magában saját lábán hazatalálni. Egyébről nem beszélnek ma a szent-lőrinciek, mint a csoda-számárról, s elhatározták, hogy jövő vasárnap bemutatják a kiránduló közönségnek a Meister (Reiter-féle) vendéglő kerthelyiségében.

Nincsenek fuvarosok.

Lapunk mult számában említést tettünk már arról, hogy az *előjáróság az utcák feltöltéséhez fuvarosokat keres*, felszólítván őket, hogy vasárnap délelőtt a község házában jelentkezzenek, hogy a feltöltési munkálatok megkezdődhesseken. A vasárnap elmúlt, de fuvaros egy sem jelentkezett. Ugy látszik, hogy fuvarosaink annyira el vannak halmozva munkával, hogy az előjáróság felszólítására nem reflektálnak, pedig a nagyközönség, főleg a háztulajdonosok e késedelem miatt az előjáróságot okolják, kik teljesen ártatlanok a dologban annál inkább, mivel ők sürgetik első sorban a feltöltési munkálatok megkezdését, hogy ez által az érdekelt felek jogos kérelmének eleget tehessenek. Véleményünk szerint leghelyesebb volna, ha a község állandóan tartana két lovat azon czélből, hogy azokat a feltöltési munkálatokra használják.

Szabad lábra helyezze.

Lapunk mult számában, a lajos-mizsei állomás mellett kitört tűz alkalmával, említettük, hogy a tűz helyszínén egy vén anyókat fogtak el, mert nagy volt mellette a gyanu, hogy ő volt, ki a szalmakazalt fölgyújtotta. Mint értesülünk, a vizsgálat folyamán kiderült, hogy az anyóka *ártatlan*, miért is szabad lábra helyezték.

Nyári multság.

A következő meghívót vettük: A budapesti magyar műkedvelő ifjak által 1895. évi szeptember hó 15-én, a kispesti színház helyiségében Réthy László igazgató ottani szintársulatának javára tartandó, kerti ünnepélyvel, műkedvelői előadással és tánczeccal egybekötött zártkörű nyári multság rendeznek. A rendező bizottság: Pollák Lajos, elnök, Schlänger Armin, pénztárnok, Hollós Jenő, ellenőr, Preismann Károly, jegyző. Ez alkalommal szinre kerül az „Uj Honpolgár” (Goldstein Számi) című fővárosi életkép 3 felvonásban. Irta Kövessy Albert. Kerti multság kezdete délután 4 órakor. — Szini előadás 7 órakor. Személyjegy 60 kr. — Családjegy 1 frt 20 kr. Jegyek kaphatók a rendező bizottság tagjainál és este a pénztárnál. — Felülfizetésék köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. — A vonat a Ludovikától (Üllői-ut) délután

12¹/₂ órától kezdve óránként éjjeli 12 óráig közlekedik, azonkívül különvonatról is gondoskodva van. A multság tartama alatt tombola és nemzetközi világposta. Részletes műsor az előadás estéjén. A multság kellemetlen időben is megtartatik.

Szentlőrinczre rándulók figyelmébe!

Az állomással szemben van Sohber István jó hírnévnek örvendő vendéglője, hol jó magyar konyhát és kellemes italu borokat talál a kiránduló közönség. Sohber nemsokára újonnan épült saját házában nyitja meg vendéglőjét, melyet még elegánsabban rendez be, mely körülményt a kirándulók különös figyelmébe ajánljuk.

Építkezések.

Építkezésre engedélyt nyertek községünkben: Berger Lajos, *Kakucs* János, Stoss Antal, Vargha János, mind a négy építkezésnél Árvay Sándor az építőmester. Továbbá Maszny Sámuel és *Liszkei* Pál, kiknek házait Karkics József építi.

Halálozások.

Aug. 24—31.

Hartmann Margit róm. kath., 7 hetes, Flórián-utca. Özv. Marschall Antalné róm. kath., 63 éves. Névtelen-utca. Matusovitz Szaniszió róm. kath., 7 hónapos, Flórián-utca 74. szám. Handel Irma, róm. kath. 15 éves, Flórián-utca. Mohacsek János róm. kath., 1 év 7 hónapos, Batthyány-utca 268. sz. Kaltner Róza, róm. kath., 1 éves, Üllői-ut 48. Novotny Károly róm. kath., 8 hónapos, Rózsa-utca 737. sz. Bodó Sándor ref., 6 hónapos, Rózsa-utca 737. sz. Fruckenbrod Mária róm. kath., 13 napos, Vörösmarthy-utca 12. sz. Weiszinger Alajos róm. kath., 3 hónapos, Üllői-ut.

Kérelem.

Lapunk megtartóit tisztelettel felkérjük, sziveskedjenek az újévig járó 1 frt 50 kr előfizetési díjat a kiadóhivatalba beküldeni. A kik lapunkat postai uton kapják kézhez, azok részére mai számunkhoz postai utalványt mellékelünk; kérjük annak a fentjelzett czélra leendő felhasználását.

Levél vasutunkról.

Sz.-Lőrincz, szept. 1.

Ugyan ki merészli még azt állítani, hogy *drága* vasutunk intézői nem intézik el alaposan a hozzá érkező panaszkodásokat? Nem hiszszük, hogy akadhatna csak egy is, ki ezt állítani merné.

De már hát hogy is akadhatna olyan vakmerő és a vasutunkon való utazásra kárhoztott rabszolga! Hiszen csak azt kell tenni, a mit a mindenható intézőség mond és vége minden további panasznak.

Az volt a panasz, hogy *drága* a vitelbér. Ne tessék a vasutat használni, tessék gyalog menni, volt a rövid válasz. No de igaz, hát tessék gyalog menni, ha pedig már fel tetszik ülni a vasutra, tessék oly különös kegyelemnek tartani, hogy egyáltalán beviszik. Fizessen és fogja be a száját. A pénzt elvenni és önt, szerencsétlen utas, összeszidni: az a vasutasok gondja, ne féljen semmit, majd elvégzik ők azt. Addig pedig üljön le (ha talál helyet) és maradjon veszteg.

Elgázolt a vasut valakit, volt a panasz, ne mászkáljanak a vasuti síneken, volt a rövid válasz. No de igaz, hát hogy merészli valaki lábával azon kiváltságos területet érinteni!? Ha pedig már elég vakmerő ezt megtenni valaki, mért ne gázolhatná el a vasut az illetőt e merészségeért!?

A napokban egy kocsi simitott el vasutunk. Dúcot állított az utca közepére a vasutigazgatóság, lélek se be, se ki! Jaj, ki parancsom élve szegi! No de igaz, ha nem jöhet ki a kocsi az utcából, nem is lehet majd elgázolni. Mit mászkál az az ember a kocsi-jával, maradjon otthon, vagy kocsizzon le s fel az utcában, az Üllői-utra azonban ki ne jöjjön, mert rögtön elgázolhatik.

Hogy miért megy lassabban a községen kívül a réten a vasut és miért vágat oly örült sebességgel a házak között? — mert ott nem akad ember, a kinek a sinen keresztül kellessék mennie, a házak közt pedig könnyen akadhat olyan, no már pedig azt el kell gázolni okvetlenül. Mit mászkál, maradjon otthon.

Egy kényszer-utazó.

Szórakoztató.

Ügyvéd és fél.

Ügyvéd: Nos, átadta számláját a vádlottnak?

Fél: Igen.

Ügyvéd: S mit mondott az önnek?

Fél: Azt mondta: menjek a pokolba.

Ügyvéd: S mit tett ön?

Fél: Nos, én eljöttem *ön*hez.

Sokat mondó felelet.

A. Hogy van, kedves barátom?

B. Jól.

A. Hát a kedves fia mit csinál?

B. *Adósságot*.

Egymásután.

Udvarló: Örökös kár, hogy nem volt ott nagysád, pompásan mulattunk. A társaság csak úgy dőlt jobbra-balra a nevetéstől; hiszi vagy nem, de *egymásután* mondtam a legjobb viczcseket.

Kisasszony: Miért ne hinném? Ön mindig jókat mond, de mindig *egy más után*.

Népszerű felolvasás.

Lássák hölgyeim és uraim, ezek az új modern kor áldásai. Régen a tudományok, melyekről az imént felolvasást tartottam, csak egyes kiváltságosok, a tudósok birtokai voltak, ma azonban már — ugyszólván — minden *számár* ért hozzájuk.

Udvarias férj.

Feleség: Képzeld Jenő, a doktor bácsi azt mondta, hogy sárgaságba esem.

Férj: Nem tesz az semmit, muczus, hiszen a sárga szín mindig jól illet neked.

Foks és Pitt.

A két híres államférfiu egyszer nagy lakoma után együtt ment a parlamentbe. Mindkettő igen szerette a boroskát s igen jól felöntöttek a garatra ez alkalommal is.

— God dam! — kiált föl Foks — nem látom a szónokot.

— Nem tesz semmit — felelé Pitt — én meg kettőt is látok.

Ajándék.

Egy zsémbes és rut nő kérdé férjét, mivel lephetné meg nevenapjára.

— Tudod mit — felelé a férj — csináltass nekem egy pipát, melyre *arczképe* legyen rá festve; a *dohányzásról* szeretnék *leszokni*.

Könnnyü neki.

A napokban valahol a vidéken egy hangversenyt rendeztek; fiatal leánykák árulgatták a belépő-jegyeket, kik közül az egyik a többek között egy öreg urat is felszólított a jegyvételre.

— Köszönöm — nem kérek belőlök!

— De hisz a kedves fia is vett már jegyet.

— Könnnyü neki — *süket*.

Bálban.

Vén szűz: Már a hatodik táncz és még sem akadt tánczosom. Mily borzasztó állapot az aggszüz helyzete. De mit látok? Itt közeledik egy férfi, az igaz, hogy öreg, de úgy látszik, galant, egy kis doboz van a kezében, alkalmasint czukorkák. Mily galant!

Gavallér: Szolgálhatok egy szippantás bur-nóttal?

Lőrinczre sietett!

(Jelenet a teherpályaudvarban.)

Vasutas: Mit ácsorog itt, hé! Menjen be a váróterembe!

Sváb: De én Lőrinczre akarok menni.

Vasutas: Oda csak három óra mulva indul a vonat.

Sváb: Ahán! Maga ne beszéljen velem olyan könnyen, mert nekem retur-kártyám van, aztán én nagyon sietek.

Vasutunk végállomásain:

Mertl Istvánnál Budapesten!

Sohber Istvánnál Szent-Lőrinczén!

minden vonatérkezésnél

!! Friss csapolás vár !!

Vasuti menetrend

Szent-Lőrincz—Kispest—Budapest között.

Budapest felé:

Szent-Lőrinczről indul délelőtt: 4.35, 5.39, 6.45, 7.51, 9.52, 11.50; délután: 1.48, 2.54, 4.00, 5.06, 6.12; este: 7.18, 8.24.

Kispestről indul délelőtt: 4.45, 5.51, 6.57, 8.03, 10.04; délután: 12.02, 2.00, 3.06, 4.12, 5.18, 6.24; este: 7.30, 8.36. (Minden vasár- és ünnepnap este 10 órakor rendkívüli vonat.)

Budapestről Kispest—Szent-Lőrincz felé:

Ludoviczeumtól indul délelőtt: 5.20, 6.26, 7.32, 8.38, 10.39; délután: 12.37, 2.35, 3.41, 4.47, 5.53, 6.59; este: 8.05, 9.11. (Minden vasár- és ünnepnap 11 óra előtt rendkívüli vonat.)

Minden csütörtökön este 11 órakor különvonat indul Budapestre a színház- és ezirkuszlátogató közönségért, mely 12 órakor indul vissza Kispestre.

Helyárak:

Ludoviczeum és Kispest kitérő között: I. oszt. 60 fillér, II. oszt. 45 fillér, III. oszt. 30 fillér. Menettérti jegyek: I. oszt. 100 fillér, II. oszt. 70 fillér, III. oszt. 50 fillér. — Ludoviczeum és Sz.-Lőrincz között: I. oszt. 80 fillér, II. oszt. 60 fillér, III. oszt. 40 fillér. Menettérti jegyek: I. oszt. 140 fillér, II. oszt. 100 fillér, III. oszt. 70 fillér. — Kispest kitérő és Sz.-Lőrincz között: I. oszt. 24 fillér, II. oszt. 18 fillér, III. oszt. 12 fillér. Menettérti jegyek: I. oszt. 40 fillér, II. oszt. 30 fillér, III. oszt. 20 fillér. — Felső-Kispest és Kispest kitérő között: I. oszt. 30 fillér, II. oszt. 23 fillér, III. oszt. 15 fillér.

Monor—Szent-Lőrincz—Budapest között.

Budapestről indul: 7.00, 8.30, 12.05, 2.55, 4.25, 7.35.

Szent-Lőrinczről indul: 7.34, 8.57, 12.35, 3.25, 4.51, 8.07.

Monorról indul: 5.16, 6.44, 9.04, 2.18, 6.31, 7.33.

A vastagabból szedett számok az esti 6 órán tuli, és a reggeli 6 óra előtti időt jelzik.

Szerkesztői üzenetek.

Több szülő kérelme. Lapunk jövő számában eleget teszünk azon valóban jogos kérelemnek, melylyel a vasuti igazgatóságot megkeresni kívánják. Tény az, hogy a Kispestről a fővárosba járó iskolás gyermekek számára külön kupéról már rég kellett volna gondoskodni. Morális érdek ez, melyet védelmünkbe venni és célhoz juttatni kötelességünk.

K. Béla. Kérelmét nem teljesíthetjük, mert a közlés végett hozzánk beküldött novellája igen... igen gyönges még hozzá ismert a témája; versei pedig önképzőkörbe valók, de talán ott sem állják meg a helyüket. Mindazonáltal ajánljuk, hogy minél többet írjon, de nem nekünk, mert mi teljesen tisztában vagyunk az ön tehetségével.

S. Géza. Arra kér bennünket, hogy beküldött dolgozatait szigorúan bíráljuk meg; bocsásson meg, de azok kritikán aluliak.

L. Dezső. Hogy a jövőben a versírástól elriaszszuk, költeményének első strófáját itt adjuk:

Búra születtem én,
Fáj élni a földtekén
Csak te gyógyíthatasz meg,
Kiért annyit szenvedek.

Árlejtési hirdetmény.

A kispesti ev. ref. egyháztanács elhatározta, hogy 12.000 frttal templomot épített. A templom tervei és költségvetése az egyház gondnokságánál megtekinthetők. Felhivatnak mindazok, kik e munkálatokat elnyerni óhajtják, adják be ajánlataikat **folyó szeptember hó 22-ének déli 12 órájáig**, mikor a tárgyalás nyomban meg is tartatik. Szóbeli ajánlatok is elfogadhatók. Bánatpénz a kiírt összeg 10%-a.
Kispest, 1895. szept. 3.

Barnóthy Lajos,

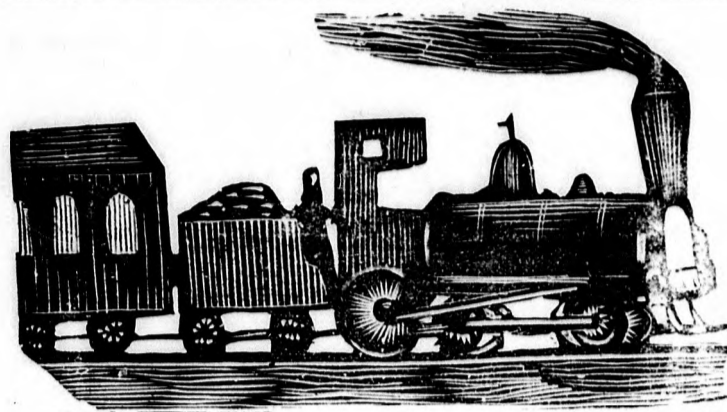
egyh. gondnok.

Bán Kálmán,

egyh. jegyző.

Iskolai könyvek, papir, író- és rajzszerkek nagy választékban.

Valódi amerikai
petróleum.

Rövid-, norinbergi
és diszmü-árak.

BÁN KÁLMÁN

Kispesten, a „Kis vasúthoz“.

3-3

Ajánlja jól berendezett
fűszer-, csemege- és ásványviz-kereskedését,
raktára a magyar és francia pezsgő boroknak,
továbbá mindennemű bel- és külföldi ásványvizeknek,
a világhírű Kneipp-féle malátakávének és a valódi Suchard van Houten's Cacao-pornak.
Ajánlja továbbá minden, a fűszer szakmába tartozó kitűnő árukat és mindig frissen
kapható pörkölt és tisztán kezelt darált kávéját stb. stb.

Gőz- és hengermalmi lisztek a legolcsóbb napi áron.

Felhívás

Kispest község t. polgáraihoz!

A „Hungaria“ I. betegápoló és jótékonyági egyesület

mely Budapesten már 45 év óta áll fenn,

Kispesten is állított fel fiókot.

Ezen egyesület, mely nem vagyonosodás, hanem tisztán a tagok érdekeit tartja szem előtt, a legmesszebb menő kedvezményeket biztosítja a tagoknak, ezekre megy azon összeg, melyet évente segélyekre és gyógyszerekre kifizet, a mellett halálesetekben egész 1000 koronáig terjedő tiszteletadományt biztosít a hátramaradottaknak.

A beteg tagok kellő istápolására a fővárosban 4, és Kispesten egyelőre 1 orvos, nemkülönben az összes fő- és székvárosi gyógyszerárak állanak rendelkezésre. Itt megjegyeztetik, hogy a kispesti tagok szükség esetén az első helyen említett orvosokhoz is fordulhatnak, ugyancsak intézkedés történt arra nézve, hogy ha a kispesti tagok létszáma azt lehetővé teszi, Kispesten még egy második orvosi állás is fog szerveztetni.

Az egyesület elnöksége továbbá elhatározta, hogy a következő 3, vagyis **1. é. augusztus, szeptember és október hónapokon át ujonnan belépő tagoknak a felvételi díjat elengedik.**

Fel tehát Polgártársak! használatok fel ezen kedvező alkalmat, iratkozzatok be minél tömegesebben.

Beiratkozni lehet: Szandalics Lajos, a Török császárhoz címzett vendéglőtulajdonos és Fleischmann Ferdinánd pékmester uraknál.

Hazafias üdvözléssel

AZ ELNÖKSÉG.

BERGER ÉS MEYER

kefék és seprők gyári raktára
a magyar mechanikai kefégyár-részvénytársaságtól
KISPEST,
FŐ-UTCZA ÉS ÜLLŐI-UT SARKÁN.

GYÁRI KEFÉK

képfestő-gyárak, posztógyárak, mal-
mok, szövőgyárak, serfőzdék, fegy-
vergyárak, papirgyárak, vegyészeti
gyárak számára.

PIPERE ÉS HÁZI KEFÉK.

OZIROK ÉS RIZSSZALMA-SEPRŐK. 1-3

Van szere ncsém a n. é. közönség becses figyel-
mébe ajánlani Budapesten, Kossuth Lajos-utca 18.
szám alatt levő

élővirágkereskedésemet

nemkülönben Kispesten Üllői-
uton 200. szám alatti rózsá-
telepemet. Mindkét helyen el-
fogadok minden e szakmába
vágó megrendeléseket, u. m.
menyasszonyi és más alkalmi
csokrokat, nemkülönben dísz-
és gyászkoszornokat a legzölde-
sebb kivitelben és legutányo-
sabb árakban.

Weckinger József,
élővirág-kereskedő Budapest és Kispest.

4-4

ELSŐ KISPESTI TEMETKEZÉSI VÁLLALAT.

Elvállalok bármily **temetés-rendezést**, ugy-
szintén saját készítésű díszes **koszorúkkal** is szolgál-
hatok, bármily árban a legolcsóbbtól kezdve fölfelé.
Raktáramon kaphatók díszes kiállítású

ércz- és fakoporsók

igen mérsékelt áron.

Vidéki megrendeléseket is elvállalok.

3-10

Tisztelettel

Lambing Jakab, Üllői-ut.**Eladó ház.**

Kispesten 600 □-öl
gyümölcsös, lugas, öt
lakás, 2 pincze, istálló
5 tehénnek és mellék-
épület kedvező feltéte-
lek mellett, szabad kéz-
ből eladó. Czim a kiadó-
hivatalban.

3-3

Kiadó bolt.

Kispesten, az Üllői-út és Fő-út sarkán levő há-
zamban egy fűszerüzlet részére teljesen be-
rendezett

bolthelyiség

azonnal, vagy november hó 1-től

bérbe kiadó.

Ugyanott egy másik bolthelyiség is
kiadó, lakással együtt.

1-3

Krakkauer Mór.**!!Kiváló!!****SPITZER JÓZSEF
tisztító-intézete**

3-3 Budapest, Nagykorona-utca 17. sz.

Elfogad mindenféle csipke-, ágy-
és fehérneműek tisztítását.

Megbízások Kispesten,
Zrinyi-utca 559. sz. alatt,
az intézet-tulajdonos saját
házában elfogadtatnak.

„ELSŐ LEÁNYKIHÁZASÍTÁSI EGYLET M. SZ.”

32 évi szakadatlan működése alatt a gyermekbiztosítás terén már is fényes és áldásdus eredményeket
ért el, elhatározta, hogy hatáskörét a

fiúk biztosítására

is kiterjeszti.

A tagnak **azonnali biztosítása a halálesetre**, már az első fizetés után is,
s ez esetben a további befizetések megszűnése, a változatlanul megállapí-
tott táblázatszerű befizetés, mely havi részletekben is teljesíthető, a tagok-
nak évenkénti nyereséyrészesedése, továbbá azon körülmény, hogy min-
den egyes tag az egylet igazgatásában részt vehet, oly előnyök, melyek min-
denki által szem előtt tartandók.

A tag elhalálása esetén minden további befizetés az elhalálozás ha-
vától kezdve megszűnik, a biztosított tőke azonban mégis az esedékesség beálltával telje-
sen és egészen, minden levonás nélkül a felhalmozódott feleslegekkel együtt
a kedvezményezettnek, vagy a tag törvényes örökösének kifizetetik.

A beirt gyermek elhalálása esetén a befizetett díjak az általános határoza-
tokhoz képest **visszatérítetnek.**

Ervényben levő kötvényekre az általános határozatok értelmében **kölcsön adatik.**

A tagok **50 százalékos nyereséyrészesedése** minden jutalékrészre kiterjed.
A biztosított tőke kifizetése teljesen és egészen történik, s levonás semmi czim
alatt sem fordulhat elő.

A táblázatokban megállapított és kötvényekben foglalt járulékokon kívül semmi
néven nevezendő mellékilletékek, pénzbeszedési, postabér, bélyeg vagy más költségek
nem fizetendők.

Képviselőség Kispesten:

SCHÜTZ MIKSÁNÁL,

2-3

Petőfi-utca 306. sz.

Prospektus ingyen és bérmentve!!!

UJ VILÁG

BOR- ÉS SÖRHÁZ KISPESTEN,
Kisfaludy-utca és Üllői-ut sarok.

Alulírott van szerencsém a m. t. közönségnek ajánlani
fenti czimű, **kerthelyiséggel, kuglizóval** ellátott
vendéglőmet, hol a legjobb minőségű, tisztán kezelt borok
a legpontosabban lesznek kiszolgálva, Messze környéken jó
hírnévnek örvendő konyhám is ajánlom, hol a legháziasabban
készített izletes ételek minden időben kaphatók. Társas össze-
jövetelekre, ünnepélyekre, vagy bármely zártkörű mulatságra
helyiségeimet teljesen díjtalanul engedem át.

3-10

Tisztelettel

Magyar József,
vendéglős.

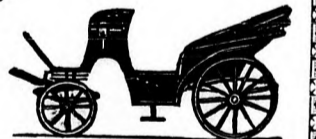
Vasár- és ünnepnapon kitűnő cigány-zene!
!!!Elegáns táncz helyiség!!!

Üzletmegnyitás.

Alulírott tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy
Kispesten Üllői-ut, a Fő-utczával szemben

kocsinyerges

és

kárpitos

műhelyemet megnyitván, az ezen üzletbe vágó mindennemű mun-
kát és javítást elfogadok s a legujabb és legdiszesebb kivitelben
állítom elő ugy a koci, valamint a kárpitos szakmában: minél-
fogva a nagyérdemű közönségnek kegyes pártfogásába ajánlva
magamat, maradtam

mély tisztelettel

Bán István,

kocsinyerges és kárpitos.

4-10

Elveszett

egy kölyök fehér

vadász-kutya.

A hátán világos sárga folt van.

A megtaláló kéretik

HÖCHST J. vendéglőjében
átadni, a hol illő jutalomban ré-
szesül.

1-1

Lakás kerestetik.

Egy különálló ház, 2-3
szobával, hozzátartozóval és
lehetőleg istállóval
november hó elsejére
bérbe kerestetik.

Bővebb értesítést a kiadóhiva-
tal ad.

1-1

Alkalmi vétel.

Kispesten, az I. csoportban (a Lövöldétől
Herbacsekig) fekvő telkek □-öle az eddigi áraknál

egy forinttal olcsóbban adatik el

5 évi részletfizetésre, 5%-os kamattal.

Bővebb értesítés csakis

Nemes Izidor

telekeladási ügynökségi irodájában (Kis-
pest, Üllői-ut) szerezhető.

1-3